

regeringen gav vælgerne forud for folketingsvalget i marts for 2 år siden, om ikke at åbne for nye huslejestigninger?

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Det er jo lige præcis det, der er baggrunden for, at vi ikke vil lave lovforslag på baggrund af en model, som et mindretal i Lejelovskommissionen udarbejdede 5 minutter før lukketid, og som ikke er gennemanalyseret, som ikke er gennemregnet. Og det er det, der er baggrunden for, at vi nedsætter en ekspertgruppe.

Så vi ønsker ikke, at der skal være huslejestigninger, medmindre der er begrundelser for det, altså forbedringer i lejligheden, ligesom vi har det i § 5, stk. 2. Men den der fuldstændige åbning til det fri marked er vi ikke så stemte for.

Jens Hald Madsen (V):

Men det er jo ret interessant, for jeg kan godt huske valgkampen, og jeg kan godt huske de påstande, der kom, f.eks. at det forslag, som vi er kommet med – og det var rent faktisk kun genudlejning – ville betyde huslejestigninger på op til 70 pct. Det vil sige, at by- og boligministeren her i dag giver en garanti for, at selv om der vil komme et lovforslag om f.eks. genudlejning, så vil det ikke medføre nogen kraftige, nævneværdige huslejestigninger.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Det afhænger jo fuldstændig af situationen. Hvis der ved genudlejning sker en massiv forbedring af den pågældende bolig, så kan der godt være tale om, at der så også sker en tilsvarende forhøjelse af huslejen.

Men det, der er forskellen fra nu, er, at udlejeren kan true lejerens til nogle massive huslejestigninger, hvis vedkommende vil bytte sin lejlighed, uden at man i virkeligheden har belæg for det rent kvalitetsmæssigt. Så vi vil gerne sikre, at den paragraf i lejeloven, der hedder § 5, stk. 2, og som indebærer husleje-forhøjelser, der baserer sig på forbedringer, bliver mere stram og mere præcis.

Men vi ønsker ikke husleje-forhøjelser generelt, men det kan jeg forstå at Venstre fortsat gør, og så synes jeg, Venstre skal sige det direkte og også lidt mere end i – ja, det er jo en vigtig sal, vi står i – Folketingssalen.

Hermed sluttede spørgetimen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 9/2 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Nødgaard (DF):

Så præsenteres Folketinget atter for et omfattende lovforslag, hvor ikke mindre end 5.831 personer, heraf 2.613 børn, ønskes gjort til danske statsborgere. Forslaget er nummer to i rækken i indeværende folketingssamling, og rygtene siger, at der kommer yderligere et forslag, inden den mødefri periode sætter ind. Det skulle således ikke undre Dansk Folkeparti, at der meget vel kan blive tale om op mod 16-17.000 personer, der på 1 år vil opnå vel det mest eftertragtede statsborgerskab i verden.

I det såkaldte kontorcirculære har regeringen opnået en række partiers accept af spillereglerne for at opnå det danske statsborgerskab. Det kan fortsat undre Dansk Folkeparti, at partiet Venstre er med i omtalte aftale. Når folketingsmedlemmerne ser det omfattende lovforslag, gives der kun ganske få oplysninger, nemlig navn, bopælsby, land samt kortfattede bemærkninger til lovforslaget.

Derfor valgte Dansk Folkeparti ved sidste lovforslag at gennemgå 50 helt tilfældigt udvalgte ansøgere. Ved den lejlighed blev Dansk Folkeparti bekræftet i sin antagelse af, at der uddeles statsborgerskab på et alt for let grundlag. Et stort flertal af ansøgerne, som jeg ved den lejlighed gennemgik, var og bliver formentlig aldrig i stand til at kunne klare sig selv økonomisk i Danmark, og det kræver jo ikke megen fantasi at forestille sig, hvilke økonomiske krav som dét gennem de kommende år vil stille til Danmark. Der er nemlig ingen udsigt til, at udviklingen stopper, da der fortsat hvert år strømmer et tocifret antal tusinde personer ind i Danmark.